

Beyaz Ayakkabılar

– İlkü AHISKA · 26 Şubat 2010

BEYAZ AYAKKABILAR

Erkekler askerlik hatıralarını, kızlar da yatılı okul anılarını, unutamazlarmış. O günlere ait bir anımı sizlerle paylaşmak istiyorum.

İzmir'de Karataş Kız Lisesin de okuyordum okulumuz ormanların içinde çok güzel ve disiplinli bir kurumdu. Herkes oraya rahibeler okulu derdi.

Hafta sonlarında evci çıkar, çarşamba günleri öğleden sonra da akşama kadar izinli olurduk. Yine böyle bir izin günüydü.. Kıştan ilkbahara çıkıyorduk okul kapısından çıkınca mis gibi bahar havası ve imbat rüzgarı, içimizi ferahlattı, masmavi deniz bize merhaba dedi. Derin bir nefes aldıktan sonra kızlarla, ne yapacağımıza karar verip yola koyulduk. Dört kız kemer altı çarşısına gitmeye karar verdik. Gezdik, dolaştık, bir şeyler yedik alışveriş yaptık.

İzin saati bitmek üzereydi. Tam çarşı çıkışında bir adam tezgahta, serisi tükenmiş ayakkabılar satıyordu. Ben de genç kızlığa, yeni adım atmıştım. Hevesle, topuklu ayakkabı ve naylon çoraplar giymeye başlamıştım. Ayağım küçüktü. Giyeceğim ayakkabıyı ne çocuk reyonunda ne de büyük reyonunda bulamıyordum. Tam istediğim gibi bir beyaz ayakkabı gözüme ilişti. Elime alıp evirdim çevirdim çok beğendim.Satıcı.

-Ne inceliyorsun kızım , giy de bir dene istersen dedi.

Tam ayağıma göreydi. Üstelik de fiyatı inanılmaz derecede ucuzdu. Arkadaşlarla cüzdanlarımızı döktük. Dört cüzdanın içinde de ayakkabıyı alacak kadar para çıkmadı. Bütün harçlıklarımızı harcamıştık. Birbirimizin gözüne bakıp yavaşça ilerledik, ama gözüm kalmıştı. Bir gidiyor bir arkama bakıyordum. Çok beğenmiştim.

Olayın en ilginç tarafı bundan sonra başlıyor. Ailem İzmir Bornova'da oturuyordu.. Aynı gün annemle ablam da birbirimizden habersiz kemer altı çarşısına çıkıyorlar ve Alışveriş bitiminde tezgah üzerinde benim beğenip de alamadığım ayakkabıları görüyorlar. Annem ;tam İlkü'nün ayağına göre alalım diyor. Ne garip tesadüftür ki onlar da alışverişte bütün paralarını harcamışlar, cüzdanların da bu ayakkabıyı alacak kadar paraları kalmamış.. Satıcı adam merak dolu bakışlarla uzun uzun bir ayakkabıya bir annemi süzdükten sonra:

- Allah Allah! Bu beyaz ayakkabıları kim beğeniyorsa parası çıkışmıyor.Ne hikmettir anlayamadım. ---
dıyor. Ve anneme dönerek;

-Hanım efendi siz bunları alıp götürün, lütfen. Bir dahaki sefer geldiğinizde parasını ödersiniz diyerek
eline zorla tutuşturuyor..Asıl mucizenin en büyüğü de satıcının davranışı... Koskoca İzmir.

-Annem mümkün değil olamaz dese de, zorla veriyor..

Geldik filmin sonuna:

Hafta sonunda evci çıktığımda annem beni kapıda karşıladı,

-Sana bir sürprizim var odana git gardırobun üzerindeki hediye senin dedi.

Açıp da içinde beyaz ayakkabıları görünce elimden düştü . Başladım hüngür hüngür ağlamaya.

-Annem kızım ne ağlıyorsun, beğenmedin mi giy bakalım ayağına olacak mı dedi

Ağlamaktan konuşamıyordum ki... içimi çeke çeke

-Beğenmez olur muyum zaten giymiştim ,denemiştim, tam da ayağıma göreydi dedim

-Annem şaşırmış bir şekilde hayret ve merakla yüzüme bakıyordu.

Pazartesi günü okula gittiğimde, arkadaşlarım ayakkabıları ayağımda görünce bu mucize olaya
inanamadılar..

Ben de hala inanamıyor ve hiç unutamıyorum.Benim için çok kutsal olan beyaz ayakkabıları hala
saklıyorum.

Ülkü Ahıska 25.Nisan.2009